

Masereelfonds Halle bezoekt Charleroi begot

zaterdag 2 april 2022

Na “ la boucle noire”, de fantastische wandeling over de terrils rond Charleroi in 2019, wilden we ook de stad zelf beter leren kennen. Het bezoek dat we op 28 augustus 2021 hadden gepland viel op het laatste moment in het water door de plotse ziekte van onze gids Johan De Vos. We hebben nu een waardig alternatief gevonden in **Pascal Verbeken**.

Charleroi begot! Het is waar, de stad heeft een slechte naam. Een synoniem voor economisch en industrieel verval.

Je krijgt er de geschiedenis van het kapitalisme in een notedop. De schoorstenen, hoogovens en fabrieken schoten er tijdens de bloeiperiode op. Errond werden arbeiderswoningen gebouwd, in een anarchie waarbij je, voor de GPS, nooit zonder omwegen en kopbrekens op je bestemming raakte.

Maar wie weet dat het centrum van Charleroi tot aan de fusies van gemeenten in 1976, een blauwe liberale burcht was? De eigenaars van de fabrieken woonden er. Sporen van hun rijkdom vind je er in de talrijke art nouveau gebouwen die vandaag met veel ijver een opknappbeurt krijgen.

Toen de mijnen minder rendabel werden en het ijzererts uit verre landen goedkoper werd, lieten de aandeelhouders hun eigen creaties worden tot monsters van roestig staal die we vandaag langs de Sambre zien imploderen. Zijzelf trokken met de buit naar andere oorden. De overheid kreeg de rekening aangeboden voor de van gif vergeven grond, werkloosheid, armoede en misdaad. De corruptie bij een aantal verkozenen maakte alles nog wat erger.

Maar Charleroi is ook de stad van strips en alternatieve cultuur! Van Spirou of Robbedoes! Cultuur in Charleroi is ook het Fotografie Museum, de alternatieve initiatieven op de kade van de Sambre, zoals Rokerill en de street art. Het imposante **Bois du Cazier** houdt de herinnering levendig aan wat ooit de rijkdom was van de stad : de mijnen en de strijdbare arbeidersbeweging. Maar ook de ramp van 1956.

Het is ook de stad van de Van Cauwenberghs, de Van Gompels. Ministers en schepenen met Vlaamse roots.

We beginnen onze wandeling aan het station van Marchienne au Pont. Daar stapten tot de Tweede Wereldoorlog duizenden Vlaamse arbeiders af om nooit meer naar Vlaanderen terug te keren. We wandelen door de “ville haute”, de “ville basse”. We zien de stadsvernieuwing.

We maken kennis met de arbeidersbeweging in het rode Charleroi.

We genieten van een democratische lunch in het legendarische “**Maison des 8 heures**”.

En traditiegetrouw sluiten we, moe maar voldaan, af tussen pot en pint.

Pascal Verbeken, journalist bij De Standard, Humo, De Morgen, Knack, Le Vif/L'Express, De Groene Amsterdammer en Wilfried, schreef een boek over de vlaamse migranten in Wallonië. “Met “Arm Wallonië”, wil hij het rijke, arrogante Vlaanderen zijn geheugen terugschenken: de herinnering aan een tijd dat de Vlaming zélf migrant was in eigen land”, schreef Humo erover.
<https://pascalverbeken.be/about-me/#>

Praktisch

We vertrekken in Halle met de trein om 8 uur 43 en sporen tot aan het station van Marchienne-au-Pont.

Deelname in de kosten van de wandeling : leden: 3 euro / niet leden 6 euro. We regelen dat ter plekke. Breng dus wat kleingeld mee!

Inschrijven bij **masereelfondshalle@gmail.com**

De plaatsen zijn beperkt !

Verdere informatie bij Willy Dessers **0486625036** en Linda Smismans **0478459309**

